

Σπυρίδων Μηλιαράκης
καθηγητής του Πανεπιστημίου

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Εις τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς παρισινῆς Revue des Revues, ὁ Μᾶξ Νορδάκος, ἐν ἀρθρῷ ἐπιγραφούμενῳ «Ἡ νόσος ἐν τῇ συγγράφῳ φιλολογίᾳ», ἀντεξέρχεται κατὰ τοῦ σουηδοῦ συγγραφέως «Ολα Χάνσων, ὁ ὄποιος ἐπέκρινεν ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ τὸ περιώδημον βιβλίον τοῦ Νορδάκου».

Εἰς τὸν ἀγῶνα τούτον, ὁ ὄποιος παρέχει πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, θὲν λάθη μέρος ποσεγῶς καὶ ἔτερος σοφός, ἵταλος αὐτός, ὁ ὄποιος ἐπίσης εἰς τὴν Revue des Revues θὲν δημοσιεύσῃ τὴν γνώμην του. «Ο Χάνσων ὑποστηρίζει ὅτι ὑπάρχουν δύο εἰδῶν ἐκφύλισίες: μία καλή, η τῆς ἀληθοῦς μεγαλοφύΐας, καὶ μία κακή, η τῆς ψευδοῦς μεγαλοφύΐας.

Ἐν τῇ δημοτικωτάτῃ ἀπαντήσει του ὁ Μᾶξ Νορδάκος ἀποδεικνύει ὅτι τίποτε δὲλιγάτερον ἢ περιστότερον δὲν ὑπεστήσεις καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ τόσον θύρυσον προσενήσαντος βιβλίου του.

— Περιεργότατον ἀρθρὸν περὶ ἀναρχίας καὶ ἀναρχικῶν δημοσιεύει εἰς τὸ «Ἀρχεῖα τῆς ἐγκληματικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἐγκληματολογίας» ὁ περιώνυμος γάλλος κοινωνιολόγος G. Tardé. Ἐν αὐτῷ, ἀψ' οὐ διὰ μακρῶν ἔξετάζει τὰ κατὰ τὴν καταγωγὴν τῆς ἀναρχίας, προσήγεται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ νόσος αὐτῆς εἴνει πολὺ πιθανὸν νὰ ἔξαφνισθῇ ἐντὸς δὲλιγού γρόνου πρὶν παρασύρῃ τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ήθικῆς αὐτῆς καταπτώσεως.

— Τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν New Review ἐκάτησεν ἐσχάτως τὴν γνώμην διαφόρων ἐξογκοτάτων ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἣν εἴνει ὡφελιμὸν ἡ ὥστι διὰ τὰ πυιδία καὶ ἰδίως διὰ τὰ κοράσια, νὰ μανθάνουν ἐνωρίς ὅλα τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς, τὰ ὄπια ἡ σημερινὴ σεμνότυφος ἀνατροφὴ περιβάλλει διὰ πέπλου. «Ολοι ἀπήντησαν ὅμοφύνως ὅτι ἡ ἄγνωστα εἴνει σκόπελος, ἐν ὧ ἀπεναντίας ἡ γνῶσις κατὰ πολλῶν κινδύνων ἡμέρος εἴνει νὰ προφυλάξῃ τὰς τουφερὰς ψυχῆς καὶ μάλιστα τὰ τρυφερὰ σώματα. Λίγη χρακτηριστικῶτεραι καὶ μᾶλλον κατήγρηματικαι ἀπαντή-

σεις είνει τῆς Κας Ἰουλιέττας Ἀδάμ, τοῦ Βγιόρνσων καὶ τοῦ Μᾶξ Νορδάκου.

— Ἐν τῷ Journal des Savants, ὁ Ιούλιος Σιμῶν δημοσιεύει ἀρθρὸν ἡ «Χρῆσις καὶ Κατάγρησις τῶν νεολαγισμῶν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ» διὰ τοῦ ὄποιου καταφέρεται κατὰ τῶν νεωτέρων φιλοσόφων, οἱ ὄποιοι διὰ τῆς χρήσεως λέξεων προφράζων καὶ σκοτεινῶν, κατέστρεψαν τὴν διαύγειαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς φιλοσοφικῆς γλώσσης.

— Υπὸ τὸν τίτλον «Δοκίμιον βρεφικῆς Ψυχολογίας» ἡ δεσποινὶς Παύλα Λουμπρόζου, ἐδημοσίευε ἐμβριόθες βιθλίον, ἐν ὧ ἔξετάζεις ψυχολογικῶς τὸν μικρόκοσμον τῶν βρεφῶν. Τὸν πρόλογον τοῦ βιθλίου τούτου ἔγραψεν ὁ Καίσαρ Λουμπρόζος.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα μηματῶν διὰ τὴν Κυρίας μαθημάτων, τὰ ὄποια ἔγκεινται ὁ Σύλλογος «Παρνασσὸς» ἀπὸ τοῦ προσεγούς Οκτωβρίου. Τὰ μαθήματα ταῦτα θὲν γίνωνται κατὰ τὸν Πέμπτην. Οἱ κ. κ. Πολίτης, Λάζαρος, Ἀργυρόπουλος, Σακελλαρόπουλος, Μηλιαράκης, Σωτηριάδης, Ἀποστολίδης, Ρουσής, Σαρούλης, Ζαλοκάστας, Κουρτίδης, καὶ θὲν διδάξουν διάφορα γρήγοριμα καὶ πρακτικά μαθήματα, φυσικήν, γημείαν καὶ βοτανικήν ἐν τῷ οἶκῳ, ἀργάκιαν καὶ νεωτέρων ἐλληνικήν ιστορίαν, ἀρχαιολογίαν, ψυχολογίαν τοῦ καθ' ἑκάστην βίου κτλ. κτλ. Τὰ μαθήματα θὲν είνει προσιτά εἰς τὰς οικογενείας δι' εἰσιτηρίου τιμωμένου ἀντὶ 15 δρ. διὰ 40 μαθήματα καὶ μέγιοι τεσσάρων προσιώπων.

Μουδικά

Τὸ π. Σάββατον ἔγεινεν ἡ ἑτησία συναυλία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ωδείου, καθ' ἣν ἔξεταλέσθη πλουσιώτατον πρόγραμμα μετ' ἔξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Ήτις τὸ τέλος ὁ διευθυντής κ. Νάζος ἡνέγνωσε ἀπόχασιν τοῦ Συμβουλίου, δι' ἣς ἀπονέμεται δημοσίᾳ ἔπαινος εἰς τὴν μαθητριῶν Μπεττίναν Φρεβατίλη καὶ εἰς τὸν μαθητὴν Δ. Στεριάδην.

— Εἰς τὴν παρ' ἡμῖν διακεκριμένην καλιτέγνιδα κυρίαν Κυρούνκη ἀπενεγόθη ὁ τίτλος κλειδουμένηςτρίας τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῶν Ελλήνων.

Θεατρικά

Τὴν 26 π. Μαΐου ἐν Λυνεβίλλῃ τῇ Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθουσῇ τοῦ Καθολικοῦ Συλλόγου, οἱ μαθηταὶ τοῦ διδασκαλείου Β. Φουριέ, ἐδιδάξαν τὴν Ἡλέκτραν τοῦ Σοφοκλέους ἐλληνιστι. Ἀρθείσης τῆς αὐλίκαις ἐφύλη ὥραις τὰς σκηνογραφίας παριστάσαν τὴν Ἀλκόπολιν τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι, νεαρός τις δὲ ὁρτῷ προσελθὼν διηγήθη πῶς εἰδεις καθ' ὅπον παράστασιν τῆς Ἡλέκτρας καὶ πῶς ὑπεσγέθη εἰς τὸν ποιητήν της, τὸν ὄποιον συνήγνησεν ἐν «Ἄδον περιλύπως πλανώμενον, νὰ παράσηῃ εἰς αὐτὸν δεῖγμα περιφανὲς τοῦ πρὸς αὐτὸν θυμυασμοῦ τῆς νεανικῆς ψυχῆς, διοργανίζων μετὰ τῶν συμμαθητῶν του μίαν παραστασιν τῆς Ἡλέκτρας εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐλληνικήν. Μετὰ τὸν πρόλογον τούτον ἡ Ἀκρόπολις κατέπεσε καὶ ἀντὶ αὐτῆς ἐφύλη ἡ κυρία σκηνογραφία, παριστῶσα μεγαλοπρεπές ἀνάκτορον, ἐν Μυκήναις. Οἱ ὑπεργίλιοι θεαταὶ παρακολούθησαν μετ' ἔκτάκτου ἐνδικρέσσοντος τὴν τραγῳδίαν, καίτοι δὲ δὲν κατεῖχον τὴν γλωσσαν προσπαθούντες διὰ Γαλλικῆς μεταφράσεως νὰ ἔννοησουν τὰ λεγόμενα, συνεκινήθησαν τὰ μέγιστα καὶ ἐγειροκρότησαν ἐκθύμως ἐν τέλει τούς νεαρούς ήθοποιούς.

— Ο θίασος «Μένανδρος» καὶ ὁ θίασος «Ποδόδον» οἱ συναγωνιζόμενοι φέτος ἐν Αθήναις, ἔχουσι πολλὰ νέα ἔργα ὑπό μελέτην διὰ τὴν παρούσαν θεατρικὴν περίοδον. Ὁ δημοσιεύεις κατάλογος εἴνει μακρός. Ἐξ αὐτοῦ ἀναγράψουμεν τὰ ἐπόμενα. «Ἡ κόρη τῆς Λήμου» τὸ Βραχεύθεν δράμα τοῦ κ. Α. Προθελεγίου. «Ἡ Νεράϊδα τοῦ Κάστρου», ἴστορικὸν ἀθηναϊκὸν δράμα τοῦ κ. Δ. Καυπούρογλου. «Γάμος ἡ ξεωτος», κοινωνικὸν δράμα τοῦ κ. Στεφ. Ι. Στεφάνου. «Λέων Καλέργης» τοῦ Αγγλέως Ηρακλήσου. κτλ. κτλ.